

РЕШЕНИЕ

№ 6941

гр. София, 11.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 07.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **14503** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Административно- процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба, с правно основание чл. 124 ГПК и чл. 226 от КТ, подадена до Софийски районен съд от П. В. И. от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, с която е направено искане ответникът да бъде задължен да представи на ищеца документ, който да удостоверява възникването на служебното правоотношение между страните и са предявени кумулативно съединени иски за присъждане на едно брутно трудово възнаграждение на ищеца за първия месец, през който не са му предоставени исканите документи, в размер на 860 лв. и за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лв. на основание чл. 45 ЗЗД, които са настъпили в резултат на неизпълнение на нормативно задължение на ответника.

С разпореждане от 13.12.2012 г., постановено по гр. дело № 33850/2012 г. по описа на СРС, II гр. отделение, 78 състав производството по делото е прекратено и същото е изпратено по подсъдност на АССГ. Районният съд е квалифицирал предявените иски от П. И. като такива по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и е приел, че компетентен да разгледа същите е Административен съд София – град. По изпратената по подсъдност искова молба на П. И. по описа на АССГ е образувано настоящото адм.д. № 14503/2012 г.

Ответната страна – Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, чрез процесуалните си представители, в представен по делото писмен отговор на исквата

молба и в съдебно заседание изразяват становище за неоснователност на предявените иски и на искането за представяне на документи от служебното досие на ищеца. Твърди, че не е налице нормативно задължение на служителите в МВР, какъвто е бил и ищецът, да се издава служебна книжка, поради което не е налице противоправно бездействие от страна на служители на СДВР, съответно не е налице основание за присъждане на обезщетение за вреди.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на предявените иски по основание и по размер. Посочва, че в хода на съдебното производство не е доказано наличието на осъществено от ответника незаконосъобразно бездействие, поради което не е налице основание за ангажиране на имуществената отговорност на ответната страна по реда на чл. 1 от ЗОДОВ.

Административен съд София град, I отделение, III състав, като взе предвид изложените от страните становища и доводите на ищеца и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

От приетите по делото доказателства се установява по безспорен начин, че ищецът П. В. И. е бил назначен за младши полицейски районен инспектор в ПУ К. поляна при 03 РПУ на Столична дирекция на вътрешните работи със заповед № 9741/04.08.1993 г., издадена от началник служба Полиция – СДВР. Със заповед № з-16231/18.11.2008 г., издадена от директора на СДВР на П. В. И. е наложено дисциплинарно наказание уволнение и е прекратено служебното му отношение.

По делото е представена служебна бележка, издадена на 26.06.2012 г. от началник сектор в отдел Човешки ресурси – СДВР, съгласно която ищецът е работил в МВР през периода 04.08.1993 г. – 18.11.2008 г. на длъжности за държавен служител по линия на „Охранителна полиция”.

С подадената искова молба П. В. И. е направил искане ответникът да бъде задължен да представи на ищеца документ, който да удостоверява възникването на служебното правоотношение между страните и са предявени кумулативно съединени иски за присъждане на едно брутно трудово възнаграждение на ищеца за първия месец, през който не са му предоставени исканите документи, в размер на 860 лв. и за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лв. на основание чл. 45 ЗЗД, които са настъпили в резултат на неизпълнение на нормативно задължение на ответника.

В изпълнение разпореждания на съда от 08.01.2013 г. и от 04.04.2013 г. по делото са постъпили допълнителни молби от ищеца, както следва: с молба от 18.01.2013 г. И. е заявил, че ответникът не е изпълнил задължението си, предвидено в чл. 111 от Закона за държавния служител (ЗДСл), да му издаде служебна книжка, въз основа на което за него са настъпили неимуществени вреди; с молба от 16.04.2013 г. ищецът посочва, че претендираните от него суми за обезщетения по чл. 226 КТ и чл. 45 от ЗЗД са във връзка с претърпени вреди от неизпълнение на задължението на ответника да му предостави документ, от който се установява назначаването му на длъжност през 1993 г.

В хода на съдебното производство са приети представените от ищеца писмени доказателства, както и доказателствата представени от ответната страна. Установява се, че по молба на П. И. от 26.04.2010 г. (л. 25 от делото) от СДВР са му издадени 2 бр. удостоверения обр. УП 2 относно заеманата от лицето длъжност в посочената структура на МВР, периодът на положения стаж и получаваното брутно трудово възнаграждение, както и удостоверение обр. В за класиране и пенсия №

767/30.12.2008 г. относно прослуженото време в структурите на МВР и положения извънреден труд след 31.12.2004 г. На лицето е връчено и сведение за трудовия му стаж (л. 31), върху което И. собственоръчно е отбелязал и е положил подпис, че е получил обр. В и УП 2 на 23.04.2010 г., както и тр. книжка № 527/15.04.1985 г. и удостоверение № 136/23.09.2002 г. По делото е представено удостоверение рег. № Я 31760/18.06.2013 г. (л. 40), издадено от внд директор на СДВР, от което се установява, че в СДВР и в МВР не се издават служебни книжки за удостоверяване на служебен стаж, а за удостоверяване на придобит стаж и доходи в МВР се издават съответно УП-2 и обр. В.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Съдът намира, че предявените иски са допустими, като предявени от лице, претендиращо имуществени и неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно бездействие на служители на ответника. Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Столична дирекция на вътрешните работи, която съгласно чл. 14, ал. 2 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) е юридическо лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. В случая, с оглед изложените твърдения в исковата молба и в уточняващите молби, подадени от ищеца, следва да се приеме, че се претендира присъждане на обезщетение за вреди настъпили от незаконосъобразно бездействие на административен орган, в т.ч. от непредоставяне и неиздаване на документи, удостоверяващи възникването, изменението и прекратяването на служебно правоотношение.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен акт, отменени по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред което е предявен искът за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК); 2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/; 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

По отношение на наличието на незаконосъобразно действие или бездействие на длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност:

Ищецът твърди, че претендираните неимуществени вреди са пряка последица от незаконосъобразно бездействие на органи от СДВР, представляващо неиздаване и невръчване на служебна книжка, дължима на основание чл. 111 от Закона за държавния служител.

По делото е безспорно установено, че ищецът е заемал длъжност по служебно

правоотношение в структурата на МВР – СДВР. Статутът на държавните служители в МВР е уреден в ЗМВР и ППЗМВР, в които не е предвидено задължение за органа по назначаването да издаде на служителя служебна книжка. Действително, в чл. 111, ал. 2 от ЗДСл е предвидено задължение за органа по назначаването в срок 10 дни от постъпването на държавния служител за първи път на държавна служба, да му издаде служебна книжка. По отношение на статута на държавния служител в МВР намира приложение ЗМВР, който е специален закон спрямо ЗДСл. В приложимия ЗМВР и в подзаконовите нормативни актове по прилагането му не е предвидено субсидиарно приложение на ЗДСл за неуредените случаи, поради което следва да се приеме, че органът по назначаване на служители в структурите на МВР няма задължение за издаване на служебна книжка, в която да се отразява възникването, изменението и прекратяването на служебното правоотношение. След като не е налице изрична норма, която да предвижда такова задължение, то същото не може да се вмениява по аналогия.

В допълнение следва да се посочи, че съгласно чл. 40, ал. 1 и 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (в първоначалната редакция) осигурителният стаж и доход се установяват с трудова или осигурителна книжка, или с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя. Сходен е текстът на чл. 40, ал. 1 от НПОС (в редакцията ДВ, бр. 16 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) - осигурителният стаж се установява с данните по [чл. 5, ал. 4 КСО](#), с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Следователно, законодателят допуска удостоверяване на осигурителния стаж не само чрез трудова или служебна книжка, но и чрез документ по утвърден образец. В процесния случай е безспорно установено, че на ищеца са издадени удостоверение УП-2 и обр. В за осигурителния му стаж и доходи в структурите на МВР.

Съгласно чл. 256 АПК бездействието представлява неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона. Наличието на незаконосъобразно бездействие означава административният орган, респ. длъжностно лице при съответната администрация да е задължен по силата на нормативен акт да извърши определени фактически действия. В случая обаче, приложимите нормативни актове не предвиждат задължение за органите по назначаване в МВР да издават служебни книжки на служителите. Следователно, за директора на СДВР не е било налице задължение да издаде служебна книжка на ищеца, което обосновава извод за липса на противоправно бездействие от страна на това длъжностно лице.

С оглед гореизложеното, съдът приема предявените иски за неоснователни предвид липсата на абсолютната предпоставка за реализиране на отговорността на държавата по реда на чл. 1 ЗОДОВ – наличие на незаконосъобразно действие или бездействие. С оглед събраните по делото доказателства и след анализ на приложимите нормативни актове, съдът намира, че за органите на СДВР не е било налице задължение за извършване на определени действия, чието неизпълнение да е причинило претендираните с предявените иски вреди.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че предявените при условията на кумулативно обективно съединяване иски следва да бъдат отхвърлени като неоснователни, поради липсата на всички кумулативно предвидени в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ материалноправни предпоставки, обуславящи отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани. С оглед това, съдът не следва да обсъжда

претендирания от ищеца размер.

По гореизложените мотиви, неоснователно се явява и искането на ищеца за осъждане на ответната страна да му предостави служебна книжка.

Водим от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 203, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, III състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от П. В. И., с искова молба вх. № 12631/16.07.2012 г. по описа на СРС, кумулативно съединени иски за присъждане на едно брутно трудово възнаграждение на ищеца, в размер на 860 лв. и за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лева, както и искането на ищеца ответната страна - Столична дирекция на вътрешните работи, да бъде задължена да му предостави документ – служебна книжка.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :